

15 - 17
augustus

5072009
AG-1
S
R
R
X X X
V
V

MAIDEN VOYAGE VAN DE TRILANQUO

Vanuit Almere-Haven naar Akersloot met een voor ons nieuwe boot. Als dat maar goed gaat...

Augustus 2009

VERSLAG

Reisverslag

Een **reisverslag** is een bericht over een werkelijk gemaakte reis.

MAIDEN VOYAGE VAN DE TRILANQUO

Tijd voor wat groters..

Na de zeiltochten op de Friese Meren, onze open bootjes op het Alkmaardermeer denken we dat de tijd rijp is voor een eigen kajuitzeiler!

Weken zijn we op zoek en dan springt ie er ineens uit: een wat onbestemd merk bootje van een meter of zes dat voor een zeer schappelijk prijsje in Almere-Haven ligt. Omdat mijn schoonouders naar de commune, eh caravan club, in Zeewolde gaan regelen we een lift mee vanuit Alkmaar en gaan kijken naar het bootje.

Gevonden?

Op zaterdagmiddag is het dan zover, we rijden heen, zoeken ons een ongeluk en vinden uiteindelijk de jachthaven. Daar ontmoeten we de huidige eigenaar en gaan we naar de boot. Het blijkt een groen uitgeslagen bootje waarvan het dek bijna net zo groen is als de

romp. Bij de romp is die kleur de bedoeling, de achterliggende gedachte bij het dek moet wit zijn geweest, zo vermoed ik. De boot blijkt drie jaar lang stil te hebben gelegen omdat zeilen toch niet helemaal het "ding" was van de eigenaar en al helemaal niet met kleine kinderen.

Ik loop wat rond alsof ik al jaren niet anders gedaan heb, kijk her en der. Rolfok, niet gek. Buitenboordmotor, handiger dan peddelen met de open bootjes, binnen is klein maar dat geeft niet, wel willen er toch niet in slapen. Uitrusting is voldoen en de prijs is dusdanig laag dat we, nou eigenlijk ik, ter plekke besluiten de boot te nemen. Met de verkoper ga ik naar het havenkantoor en aldaar regelen we snel een koopovereenkomst, ik betaal, stuur de schoonouders naar de caravan en ga met Josine aan boord om ons gereed te maken voor vertrek.

BESTEMMING AKERSLOOT

We springen maar gewoon in het diepe en zien wel waar het schip strand..

Haastige speed..

Het is al een uur of vier in de middag en we moeten naar het Alkmaardermeer. Ach, denk ik in mijn onschuld, er staat een lekker windje dus we moeten een heel eind komen vandaag! Ik trek de motor aan, gooi los en rustig varen we de haven uit. Buiten de haven worden we getrakteerd op een stevig windje, die ik, nu vier jaar na dato, schat op een dikke vier. Dat windje staat wel precies verkeerd, namelijk uit het zuidwesten en daar moeten we naar toe. Nou ja, kruisen dan maar zometeen.

Om te beginnen eerst de fok maar uitrollen. Oh ja, eerst de schoten misschien vastmaken? Naar voren, schoten vastgemaakt en trekken maar. Ja, trekken maar! TREKKEN!! Er wordt getrokken maar er gebeurt helemaal niets. Ik kijk nog eens heel goed en kom tot de heerlijke conclusie dat de fok wel om de voorstag zit maar niet echt opgerold met het rolmechanisme.. De fok blijkt gewoon om de voorstag heen gevouwen, hoe krijg je het voor elkaar maar misschien belangrijker hoe krijgen we dit weer los?

Dat werd dus rondjes draaien, een keer of veel-te-veel om de eigen as heen draaien en telkens een stukje fok extra afrollen. Met de hand losvouwen was vanwege de wind geen optie dus dan maar zo. Wat had ik toen graag van het bestaan van soft-shackles geweten, dat harpje was best wel hard! Als de fok eenmaal staat blijkt ook dat die gewoon met leuvers aan de voorstag hangt. Niks rolfok!

Nu de fok goed staat hijs ik dan ook het grootzeil maar. Dat gaat gelukkig probleemloos. Niet veel later kruisen we, onder een

Onze eerste trip met een kajuitzeilboot

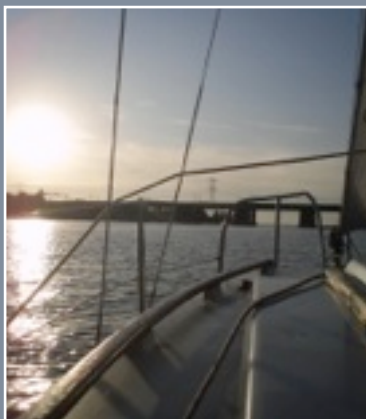
onbewolkte hemel met een heerlijk namiddag zonnetje richting de Hollandse Brug. Bij de tweede slag staat de fok lekker strak, misschien nog een ietsje? Scheeeuuurrrrr, daar gaat ie..De fok scheurt uit in de schoothoek. Balen!

Hoe gaan ik dit nu weer oplossen?? Eerst de buitenboordmotor maar weer aan en rustig tegen de wind in varen, nou ja rustig? Hard gaan we niet, daar zorgt de wind wel voor! Gelukkig had ik beneden nog een zak met een ander voorzeil gezien dus ik met die zak naar het voordek, doe serieuze pogingen om de klapperde schoothoek te vangen én te ontwijken want dat is toch een serieus stuk metaal dat daar heen en weer staat te klapperen! Fok naar beneden, losgehaald en in een zak gedaan. Andere fok aangehaakt, schoten vastgemaakt en gehesen. Deze was wat kleiner dan de andere. Da's jammer.. Die grote ging wel lekker. Na een tijdje blijkt de kleinere fok veel prettige te varen bij deze condities en met een windwaartse snelheid van vast een dikke knoop zouden we er wel komen, ooit.

Overnachting

Dat was dus toch een soort probleem. Zonder elektrisch systeem was 's nachts varen geen optie dus gaandeweg maar besloten om naar de haven bij Muiderzand te gaan. We waren daar -weliswaar niet te water- bekend want ik speelde daar wel eens mee met een jam-sessie met collega's dus dat ging wel goed komen!

EERSTE DAG

Afsnijden

Na eindeloos heen en weer kruisen kwamen we dan toch eindelijk het eilandje De Schelp waar we rechtsaf konden richting de Hollandse Brug. Daar pasten we onderdoor en kwam daarna gelijk de haveningang in zicht. Een mooi moment om de motor te starten en de zeilen te strijken. Ik vertel Josine dat we om een ton heen moeten om geul naar de haveningang te kunnen bereiken.

Nu heeft mijn lieve schat niet vooraan gestaan toen het geduld uitgedeeld werd maar wel bij de afdeling vertel-me-niet-wat-ik-moet-doen-dat-weet-ik-zelf-het-beste, heb ik zelf trouwens ook een handje van!

Ben ik lekker op het voordek bezig met de fok, zie ik ineens de ton van iets over stuurboord naar ruim over bakboord verdwijnen. Dat gaat nie goed nie! Voor ik wat kan zeggen is daar dan ineens de overduidelijke "thoemp" van een ongepland contact tussen bodem en kiel. Samen met de vrij dichte begroeiing onder water een lekker stevige combinatie waarbij discussies over de juiste ankers compleet overbodig worden. Ik vloek wat binnensmonds, misschien ook wel hardop en misschien ook wel gepaard gaand met enige verwensingen richting de liefde van mijn leven.. Varen is toch leuk???

Verlossing

Hoe komen we hier weer uit? Eerst maar proberen met de motor. Vooruit: niets. Achteruit: niets. Allebei aan één kant zitten en motor achteruit..we draaien wat maar verder: niets. Om moedeloos van te worden. Het is bijna negen uur, het begint voorzichtig aan wat te schemeren, we hebben geen verlichting en geen behoefte aan het doorbrengen van de nacht op kruipafstand van de haven. Gelukkig passeerde er enige tijd later een sloepje waarvan de schipper blijkbaar ook wel door had dat ons zeilbootje op een gekke plek stil lag. Hij kwam ons verlossen en sleepte ons achteruit de oersoep weer uit. Snel naar de haven!

Veilige haven

Enmaal in de haven komt dan het volgende probleem: waar ga je liggen? Gelukkig -en vast niet heel toevallig- was er een meldsteiger waar we eerst aan konden leggen. Via een intercomsysteem kregen we de mededeling dat we een ligplaats konden innemen. De precieze plek weet ik niet meer maar wel dat we die natuurlijk niet goed konden vinden. Uiteindelijk een plekje gevonden en aangelegd. Daarna op zoek naar een havenkantoor. Uiteindelijk gevonden maar bleek al gesloten.

Hollandse Brug

Ook waren er een soort woonwagenachtige huisjes, dat leek ons wel wat om te slapen want op de boot ging echt niet. Uiteindelijk hebben we maar een hulprijn ingezet. Dochterlief zat thuis en wilde met vriend in mijn Volvo ons wel op komen halen. Mijn auto was echt serieus off-limits maar ja, nood breekt wet. Nadat die besteld was en een verwachte aankomsttijd had van over dik anderhalf uur was het tijd voor leukere dingen. Lekker op het terras buiten een sateetje eten om zo de tijd te doden. Er zijn vervelendere manieren om een avond door te brengen!

Ligplaats

Toen we na deze ontdekkingsreis en met gevulde magen weer bij de boot kwamen tuften daar een andere zeilboot achter. Enigszins geïrriteerd werd ons gemeld dat we op hun plek lagen. Daar verbaasden wij ons over maar ja een eigen plek is een eigen plek. De box aan de andere kant van onze buurboot was leeg, dus de boot met de hand maar uit de box getrokken en verlegd naar de andere box. De motor durfde ik niet aan te zetten zo laat 's avonds..

Het bestelde vervoer had de haven kunnen vinden en zo reden we rond elf uur 's avonds weer naar huis. Wel leuk zo'n bootje maar dit gaat toch wel erg langzaam zo!

Nieuwe dag

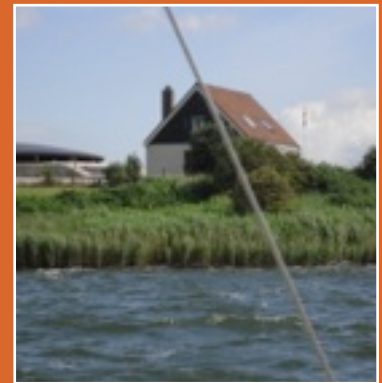
De volgende dag gaan we vroeg weer op stap met auto om met frisse moed en veel zin de reis te vervolgen. We moeten over het Markermeer via Pampus naar het IJ en langs Amsterdam naar de Zaan. We parkeren de auto, betalen het havengeld en maken de boot klaar voor vertrek. We tanken de motor bij vanuit de jerrycan en hebben ook nog een volle als reserve. Dat moet goed komen! We gooien los en we vervolgens ons avontuur.

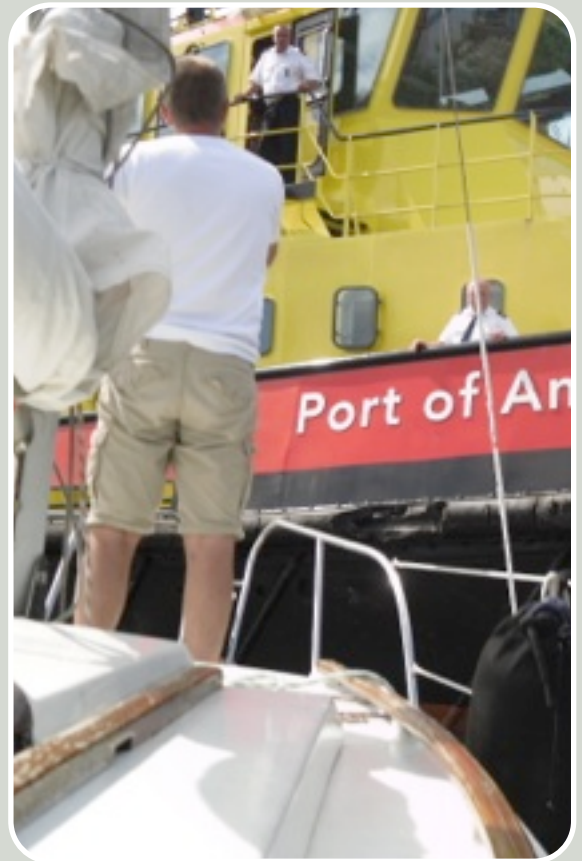
Pampus

Buiten de haven en ruim voorbij de ton die de geul markeert gaan we in de wind liggen en hijsen de zeilen. De wind staat goed maar is nog steeds stevig. Pampus is bezeild dus we zetten koers die kant op. Lang rechtdoor varen valt eigenlijk helemaal niet mee en alsof er een dronken zeeman achter het roer staat zwabberen we richting Pampus. Na enige tijd gaat het beter en krijgen we ook steeds meer handigheid in het inschatten van aanvaringskoersen en het uitvoeren van uitwijkmanoeuvres. Pampus komt dichterbij, schuift boven ons langs en verdwijnt langzaam achter ons. Nu komt de eerste echte horde: een sluis... Jeetje, dat is lang geleden dat ik door zo'n ding ben geweest. Heb natuurlijk wel gelezen hoe het moet maar nu in de praktijk!

PAMPUS..

Motorpech

Wonder boven wonder gaat het schutten bijna probleemloos en varen we niet lang erna richting Amsterdam. De ene boot na de andere stuift ons voorbij. De wind staat recht op de kop en opkruisen zie ik niet zitten dus zeilen wordt 'm niet vandaag. Nou ja ook niet erg, motortje draait prima. We genieten van het uitzicht en langzaam pruttelen we het IJ verder op. Ter hoogte van het Centraal Station gaat het wordt het ineens akelig stil: de motor besluit dat die wat extra aandacht nodig heeft en is plots tot stilstand gekomen. Weg voorwaartse snelheid. Hallo betonnen noordkant van het IJ. Die betonnen kade komt wel dichterbij. Hoe kan dit nou?? Als slagroom op de taart drijven we ook nog eens voor een rijkelijk gevuld terras.

Waarom is mijn motor ineens gestopt? Tijdens mijn jaren als vlieginstruenteur in de VS had ik een student die ook garagehouder was. Daar heb ik veel tijd doorgebracht en van hem heb ik geleerd hoe snel een motor probleem aan te pakken. Ik ga snel het rijtje: lucht, brandstof, compressie en een vonk.. Opeens gaat er een lampje branden: benzine is gewoon op!

Snel jerrycan tevoorschijn, dop van de buitenboordmotor af en bijvullen maar. Dat er maar een paar druppels het water in zijn gegaan is eigenlijk best erg, maar nog altijd beter dan dat er hele slokken in gegaan zouden zijn. Jerrycan aan de kant, benzinedop er weer op en starten maar. En starten maar. Starten! Hij moet het nu toch echt gaan doehoen! Gashendel open en starten! Ik trek me suf aan het koortje. En eindelijk, daar gaat ie het motortje loopt weer.

Ik zie de kant dichterbij komen, een politieboot lijkt zijn koers richting ons te verleggen, maar het maakt allemaal niet meer uit. De motor loopt weer! Mij kan nu niks meer gebeuren. Wegwezen hier! Ik geef gas en motor maakt een hoop toeren maar de boot blijft richting de kant drijven. Wat is dit nou weer???

Tegenslag

Amsterdam 8

Langzaam schuift er een grote schaduw over de boot heen en hoor ik ineens een stem die niet van mijn vrouw is: "Gaat alles goed, schipper?" Het duurt even voor ik het door heb maar dat is aan mij gericht. Schipper, ik? Ik kijk op en zie een enorme sleepboot van de Amsterdamse Havendienst naast mij drijven. "Ehhh" stamel ik, "nou nee niet echt.." ik leg uit dat de motor niet doet wat ie moet doen. Ja dat

hadden zij ook al wel gezien, net als dat onze langzame snelheid toch wel opgevallen was. Dit moet voor de mensen op de kant een buitengewoon gemakkelijk tafereel geweest zijn. Grote zeeslepen, klein zeilbootje, grote kade. Smullen!

Terwijl mijn vrouw als ware paparazzi zich een ongeluk aan foto's schiet vraagt de schipper van de sleper wat mijn plannen zijn. Tja, Noordzeekanaal af en dan rechtsaf de Zaan op. Dat op eigen kracht -welke?- doen leek hem niet zo'n idee dus hij stelde voor ons die kant op te slepen want zij moesten toch die kant op. Dus ik knutselen met wat lijntjes om ervoor te zorgen dat de krachten een beetje verdeeld werden en niets te laat ging een lijntje over naar de sleper en voeren we weg van die kade.

En dat met een tempo! Ik weet zeker dat die boot nog nooit zo snel is gegaan. De achterkant kroop dieper en dieper het water in. Ondertussen passeerden we de ene boot na de andere. Dat schiet op! Hoe lang we er precies achter gehangen hebben weet ik niet meer maar opeens ging de snelheid eraf en was het rechtsaf richting Zaandam. Daar werden we keurig vlak bij een scheepswerf losgelaten en konden we daar aanleggen met het beetje snelheid dat we nog hadden. De mannen van de sleper weigerden elke vorm van vergoeding, zwaaiden gedag en gingen verder met wat ze moesten doen. Die hebben vast enorm gelachen om die sukkel met zijn kleine bootje motorpech had aan lagerwal!

Motorreparatie

Daar lagen we dan. In Zaandam bij een scheepswerf met een kapotte motor. Waar begin je te zoeken? Mijn basis buitenboordmotor kennis is nagenoeg nihil. Op de open bootjes hebben we er eentje gehad, die deed het altijd. Later een elektromotortje, nog handiger! Mijn basis motorkennis helpt me niet echt. De motor loopt tenslotte, de schroef draait alleen niet...

Eerst maar eens begonnen met het lezen in de handleiding, *when in doubt RTFM!*. Misschien had ik dat eerder moeten doen? Eigenlijk werd ik daar niet heel veel wijzer van. Dan maar een hulplijn inzetten. De jongens aan de overkant thuis knutselen veel met brommers, dat heb ik zelf nooit gedaan, en ze hebben ook bootjes met buitenboordmotoren, misschien hebben zij een idee? Niemand thuis, dat schiet ook niet op! De motor maar in de kajuit gezet en er eens goed naar gekeken. Wat opviel was een splitpen bij de schroef. Die heb je zo los, dus dat eerst maar gedaan. Schroef eraf en dan vallen er ineens twee metalen pinnetjes op de grond. Die vergeleken met de tekeningen in de handleiding. Een breeken.

Breeken??? BREEKPEN!!! Ik heb ontdekt wat er aan de hand is. Schouderklopje voor mezelf. Leuk dat het probleem gevonden is, maar ja, hoe nu verder? Het is zondag, alles is dicht en ik heb een breeken nodig. Tot tien minuten geleden wist ik niet eens wat het was en nu is het dingetje ineens het middelpunt van mijn wereld geworden. Da's knap!

De hulplijnen blijven onbereikbaar en dan zie ik ineens een pinnetje op een gekke plek aan de zijkant van de motor. Het zal toch niet? Wel dus, een reserve breeken is aan boord. Ik installeer die, plaats de

schroef terug en plaats de motor weer achter de boot. Ik start 'm en ja hoor, voortstuwing! We kunnen verder, eindelijk!

Zaanse Schans

We gooien weer los en gaan op de J.M. Den Uylbrug af die keurig voor ons opengaat. De volgende horde is een sluis ook dat gaat alweer goed. In de sluis mag ik tot mijn grote verbazing belasting betalen. Het is maar 5 euro ofzo, maar ben wel verbaasd. Bruggeld enzo was toch afgeschaft? Ik besluit me er niet druk over te maken en al bruggen bellend -per telefoon- schuiven we van brug naar brug. We genieten van het mooie weer met de oerhollandse luchten. Die passen goed bij de prachtige molens en bijbehorende vergezichten van de Zaanse Schans.

Midden onder de brug in <<opzoeken>> breek ik de pen door te snel gas te geven. %\$#%\$#%\$#-gloeiende-\$#@\$#@\$#@!!! En de brug gaat alweer naar beneden..

Weer gestrand

Op de een of andere manier hebben we nog net voldoende snelheid om niet door de brug geplet te worden en maken ons vast aan het dukdalf gelijk na de brug. Dat is niet handig. We overleggen wat nu wijsheid is en besluiten eerst maar de brugwachter te bellen om te vertellen dat we op een erg onhandige plek liggen, mogelijk buiten het zicht van zijn camera's en nog even iet weten hoe we weg moeten komen. De brugwachter is praktisch ingesteld en zegt direct: "maar eh, je hebt toch een ZEILboot?" Ja daar hadden we nog niet aan gedacht.

DE LAATSTE LOODJES

Nog wat problemen en dan toch een veilige haven, of zijn het er meerdere ??

Zeilen op het kanaal

Het beetje wind dat er staat is natuurlijk precies verkeerd maar daar blijven liggen kan ook niet dus de zeilen omhoog en daar gingen we. Heel, heel langzaam komen we vooruit, gaan overstag naar de andere kant van het kanaal, nog een keer en nog een keer.. Dat gaat een lange dag worden zo. Wat later komt er een motorbootje achterop die ons enigszins geïrriteerd weet te vertellen dat je niet mag kruisen op het kanaal. Ik leg uit dat dat ook mijn eerste keus niet is maar dat ik niet anders kan vanwege een kapotte motor. Hij vraagt waar we heen moeten en bied spontaan een sleep aan. Die slaan we niet af en daar worden we alweer gesleept.. De boot heeft marifoon en alle bruggen gaan moeiteloos voor ons open.

Wéér gestrand

Alle bruggen? Nee helaas de allerlaatste brug, voordat ik vrije doorgang heb naar nieuwe thuishaven, word om vijf voor zeven niet meer opengedaan. Dat is natuurlijk een flinke tegenslag. Gelukkig is er om de hoek van de brug een haven waar aan de kanaalkant ruimte genoeg is om aan te leggen. Wij bedanken ook deze sleper bedenken een nieuw plan van aanpak. Verder varen is vandaag uitgesloten. De volgende dag dan maar nieuwe breekpennen halen en dan de boot naar de haven varen. Dat gaat logistiek nog een heel probleem worden. Mijn auto staat in Muiderzand, die van Josine thuis en ehha waar zijn we eigenlijk? De waterkaart geeft niet direct uitsluitel, een havenkantoor zie ik niet,

wel een cafeetje aan de waterkant. Die blijken ook over de haven te gaan én kunnen ons ook nog vertellen waar we zijn! De ouders van Josine blijken vrij te hebben van het kamperen en komen ons redden uit de haven.

Breekpennen

De volgende dag sta ik vroeg op om uit te vinden waar ik nieuwe breekpennen kan krijgen. Dat blijkt redelijk in de buurt te kunnen dus ik rijdt daarheen, haal er maar gelijk een aantal en laat me vervolgens door Josine naar de haven brengen. Vanwege school en werk moet ik het laatste stukje alleen doen. Dat is jammer maar ja de boot moet wel naar de haven. De motor wordt weer met een nieuwe breekpen in elkaar gezet en achter de boot gehangen. Een snelle test bevestig een goede werking en met een volle reserve tank gooi ik los voor het laatste stukje. De brug gaat nu wel over, ook al duurt dat toch wel erg lang. Daarna de laatste kanalen door richting Alkmaardermeer. Als ik daar ben is dat meer toch wel weer erg groot! In de loop van de middag vaar ik de haven binnen en leg aan om na een gesprekje met de havenmeester daarna te verleggen naar de definitieve ligplaats. Mission accomplished!

All's well that ends well!

Daarna nog een keer de logistieke nachtmerrie om mijn auto weer uit Muiderzand

thuis te krijgen, maar dat is een heel ander verhaal!

Op deze ligplaats heeft de boot ook haar naam gekregen: Trilanquo.

Hoe kom je d'r op zou je zeggen. Nou heel eenvoudig een creatieve verspreking binnen mijn huishouden. Tranquilo (Spaans voor rustig aan) werd daar eens verhaspeld tot Trilanquo. Daar heb ik toen zo om gelachen dat we die er toen gelijk maar ingehouden en als bonus op de boot zouden zetten!

Trilanquo

Met de Trilanquo hebben we de rest van het seizoen nog heerlijk gevaren en het jaar erop trouwens ook. Na een RYA Coastal Skipper cursus en een vakantie op een gehuurde 36-voeter van een collega zijn we tot de conclusie gekomen dat we een grotere boot wilden en is de boot verkocht in afwachting van betere tijden en een ligplaats in een haven (nog) dicht bij huis. Desondanks is deze "maiden voyage" één van de grootste avonturen die we hebben meegemaakt op het water!

Foto's en kaartfragmenten

- Peter Dijkstra
- Josine Dijkstra

Tekst

- Peter Dijkstra
- peter@stadjer.net

